



"היום מקובל שכל מי שמגיע לירושלים נוסע לכותל לשפוך צקון לחשו, אני כל פעם שהגעתי לירושלים אצתי למעונו של מרן הגרי"ז לקבל דבר מה בלימוד".
זה לא היה רק צמאון לתורה מכל אדם גדול, אלא זו היתה חיות, שכל דבר שיחיה יותר את לימודו הוא ראה זאת כאוויר לנשימה בעבורו | החברותא של הגאון הגדול רבי יעקב אדלשטיין זצוק"ל, הגר"ר אליהו מאיר קלוגמאן שליט"א מתאר את דמותו התורתית של הרב



עשה כן, ורק אחר כך הודיעו. זמן מה לאחר נישואיו כשראה כי הרבנות מפריעה לו מעט ל'שטייגען' שלו בתורה, הלך למרן הגרי"ז וביקש להשתחרר מכך, באומרו שגם רעייתו מסכימה לכך, אך הוא לא איפשר לו באומרו 'און וואס מיט תנאי כתובה?'. היה לו כח נפלא ללמוד משהו תורני מכל דבר, פעם דיברנו על שאלת המנחת חינוך [מצוה ש"ס] אם תשובה בלא וידוי מועלת. הוא הביא שלמד זאת ממעשה שאירע וכדאי לפרסמו, פעם ביקשו ממנו להספיד יהודי ברמת השרון שהיה מחלל שבת גמור, ולא ידע מה יוכל להספידו. אבל אז סיפרו לו, שלמרות שהתנהג כגוי לכל דבר, הוא הקפיד כל ימיו שלא לעשן בשבת, דרכו היתה כששיחק בקלפים בשבת אחה"צ עם חבריו, תמיד היה שואל אם יצאו כבר ג' כוכבים, ואז היה מתחיל לעשן... כששאלוהו חבריו לפשר הדבר אמר, שהגיע לארץ אחרי המלחמה והתגייס לחיל הים הבריטי, וספינתו הופצצה והוא היה בתוך המים כיומים, ככלות כוחותיו קיבל על עצמו שאם הקב"ה יצילנו ממוות, הוא מקבל על עצמו שלא לעשן בשבת. לפתע משום מקום הגיע מטוס בריטי שהבחין בו והציל אותו ברגעיו האחרונים, ומאז כל ימיו לא עישן ולו סיגריה אחת בשבת. מו"ד הסיק – "מכך למדתי שקבלה בלי וידוי יש לה ערך מסוים, כי הכח הסגולי של תשובה יש אפילו בלא אמירת וידוי".

ממי הוא קיבל רוב תורתו שבה התחכם בה?
 הוא תמיד אמר לי שאת יסודות הלימוד רכש מאביו שלמד עמו מסכתות ע"ג מסכתות, וכשהגיע לשיבת פוניבז' קיבל הרבה ממרן הגר"ש זצוק"ל, וכששאלתיו שהוא היה שלישי מהישיבה עם אחיו יבלחט"א, השיב בחיוב. את תורתו לא היה מרבה לכתוב כי עסוק היה רוב שעות יומו

כששאלתיו פעם על קשריו עם מרן הגרי"ז, השיבני, "היום מקובל שכל מי שמגיע לירושלים נוסע לכותל לשפוך צקון לחשו, אני כל פעם שהגעתי לירושלים אצתי למעונו של מרן הגרי"ז... זה לא היה רק צמאון לתורה מכל אדם גדול, כך הוא ציטט לרוב מגדולי ישראל מהדור הקודם, ואפשר להגיד שלא היה אף פעם לימוד בחברותא שלא ציטט דבר מה ממרנן החזון איש, הרב מבריסק, הרב מפוניבז', הגרא"א דסלר, האדמו"ר מקלויזנבורג, הגרא"מ שך, הקה"י, הגר"ש רוזובסקי, והרשימה עוד ארוכה מאד. בנוסף לכל אלה, היה בקי נפלא בהסטוריה, וידע להזים כל מיני שמועות שהסתובבו בציבור, והוא ידע ממקור ראשון שהדברים לא כך. למשל, כששאלתי אותו פעם אם הוא שמע שאלה שהעבירו את הגר"א מוילנא זצוק"ל לקבר אחר לא הוציאו שנתם, אמר לי שהדברים אינם כך. הוא הכיר אחד מזקני רמת השרון שהוא היה אחד מאלו שהעבירו את קברו של מרנא הגר"א מוילנא, והוא הביט בפניו, ובשונה מאחרים הוא נותר בחיים, והעיד בפניו שמלבד שגופו היה שלם, בראשו במקום התפילין של ראש נשאר שערותיו, ומה שלמד מכך אין המקום לפרט.

אגב, לגבי רבנותו ברמת השרון מקובל לומר שמרן החזו"א זצוק"ל מינהו, כששאלתיו על כך אמר לי שלא כך היו פני הדברים, הוא קיבל הבטחה להתמנות למרביץ תורה בשיבת פוניבז' כאחיו, אך כשאביו נפטר, והוא עורנו בחור, נותרה בבית ברמת השרון אלמנה בזו"ש עם ילדים קטנים, מו"ד היה מודאג שלא יהיה להם פת לחם, קיבל על עצמו משרת הרבנות ברמה"ש לסייע לאלמנה והילדים. רק לאחר מכן סיפר למרן החזו"א וקיבל את ברכתו, ואם נתבונן מעט, הרי בחיי חיותו של מרן החזו"א, מו"ד לא עשה צעד גדול או קטן בלי להוועץ עמו, וכאן כשמדובר היה לפרנס אלמנה ויתומים וראה כך את חיובו,